

אזור יהודה והשומרון
בית המשפט לעניינים מקומיים באריאל

05 ספטמבר 2012

ת"ק 12-05-16749 ורון נ' סיידל

בפני כב' השופט עמית פרייז

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

התובעת מטילדה ורון

נגד

הנתבע אליעזר מאיר סיידל

פסק דין

התביעה שלפני מתייחסת לשני ראשים. ראש אחד טענה לאפליה בניגוד לחוק איסור אפליה במוצרי, שירותים וכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים תשס"א-2000 והראש השני טענה ללשון הרע.

ראשית יאמר כי מקומן של תביעות בגין לשון הרע איננו במסגרת הליך של תביעה קטנה אשר נועד להיות הליך פשוט, ברור ומהיר. למרבה הצער, בעת האחרונה ובייחוד בבימ"ש זה תביעות קטנות רבות לא עונות להגדרה זו, ואולם עדיין אין פירושו של דבר שתביעות מורכבות מהסוג של לשון הרע יתבררו בפני בימ"ש זה. ככל שהתובעת מעוניינת בבירור עילה שכזו, תתכבד ותגיש תביעה לבימ"ש השלום המוסמך. לפיכך, אני מוחק את חלקה של התביעה אשר נוגע לעילת לשון הרע.

באשר לראש הראשון של התביעה בדבר האפליה.

עיינתי בחוק איסור אפליה במוצרים, שירותים וכניסה למקומות בידור ומקומות ציבוריים. דומה כי הנסיון של התובעת לקרוא את החוק גם למקרה זה עת מדובר באתר אינטרנט אשר הינו פורום קהילתי, הינו נסיון חריג שאינו עולה בקנה אחד עם תחולת החוק.

החוק מתייחס למקומות ציבוריים ושירותים ציבוריים, כאשר הגדרת מקום ציבורי מפורטת מאד וכוללת רשימה ארוכה של מקומות שהמכנה המשותף להם הינו מקומות פיזיים גיאוגרפיים ולא מקומות וירטואליים כמרחב האינטרנט. ...

בשלב זה ולא בפעם הראשונה מתפרצת התובעת לדברי אדם אחר המשוחח בדיון והפעם מדובר בביהמ"ש. ביהמ"ש שמע בקשב רב את טענותיה הרבות של התובעת ונתן לה מספר הזדמנויות להביא את דבריה. מעבר לנימוס המחויב באי התפרצות לדברי אחרים, הרי שהתובעת מיצתה את טיעוניה וככל שתמשיך בהתפרצויותיה יביא הדבר להטלת הוצאות אף ללא קשר לתוצאת פסק הדין.

אזור יהודה והשומרון
בית המשפט לעניינים מקומיים באריאל

05 ספטמבר 2012

ת"ק 12-05-16749 ורון נ' סיידל

1 כאמור, הגדרת מקום ציבורי בסעיף 2 לחוק הינה הגדרה רחבה, אך כוללת כל הדוגמאות המרחבים
2 פיזיים גיאוגרפיים. אמנם לא מדובר ברשימה סגורה, ובהחלט יתכן לכלול בהגדרת מקום ציבורי
3 מקום שאיננו מנוי ברשימה, אך כאשר הדוגמאות הרבות הינן בעלות מכנה משותף של מקום פיזי
4 גיאוגרפי הרי שברור שהמחוקק לא התכוון שההגדרה תחול אף על המרחב הוירטואלי של
5 האינטרנט.

6
7 באשר להגדרת שירות ציבורי, הרי שגם כאן מדובר בהגדרה רחבה אשר מתייחסת לשירותים
8 למטרת רווח ושירותים התנדבותיים אך עדיין לא מדובר בהגדרה כה רחבה אשר מגיעה לדלת אמות
9 הפרט והדברים אמורים בפורומים קהילתיים אשר קיימים באופן נרחב באינטרנט, כך שחברי
10 הפורום רשאים לקבוע ולבחור מי יכלל בפורום שלהם, בין אם המדובר בחברות בכלל ובין אם
11 בחברות לנושא מסוים, ובין בחברות מוגבלות.

12
13 לצד החשיבות של עקרון השוויון אשר באה לידי ביטוי בחוק עליו מסתמכת התובעת, הרי שיש
14 לזכור את חופש החוזים. חופש זה מאפשר עדיין גם במאה ה-21 לפרט לקבוע עם מי הוא יוכל
15 להתקשר ועם מי לא, וגם לקבוע את תנאי ההתקשרות. אמנם החוק מונע מחופש החוזים להביא
16 לפגיעה בעקרון השוויון, אך יש מקום לא להעדיף באופן מוחלט את עקרון השוויון על חופש החוזים
17 בפרשנות חוק איסור האפליה לעיל, וכאשר מדובר בנושאים שאין להם רמז בהגדרות הרחבות של
18 החוק, והמדובר הן במרחב האינטרנטי והן בפורומים הקהילתיים הרי שאין מקום שביהמ"ש
19 ישלימם.

20
21 בענייננו, המדובר בפורום וולונטרי שנעשה ביוזמת אדם פרטי וגם אם הדבר בפועל מילא חלק שהיה
22 קיים באותה עת שלא היה אתר מקביל מטעם המועצה, אין פירושו של דבר שאותו אדם פרטי נטול
23 לכלל חובות המשפט הציבורי אשר חלות על המועצה ועל כן אין לדרוש ממנו אותו סטנדרט גבוה של
24 שוויון, סטנדרט כמעט מוחלט שנדרש מרשות ציבורית. משכך, אין מקום להטיל על הנתבע חובות
25 שוויון ממקור חיצוני לחוק איסור האפליה לעיל, כאשר כאמור להבנתי חוק זה אינו מטיל עליו את
26 חובת השימוע, ככל שהדברים אמורים בהיותו מפרסם פורום קהילתי וליתר דיוק נותן פלטפורמה
27 לחברי קהילה מסוימת להביא דבריהם על המדיה האינטרנטית.

28
29 קל וחומר הם פני הדברים כאשר הנתבע לא מנע מהתובעת להיות חברה בפורום אלא בקש הוא
30 להגביל ולא רק כלפי התובעת את התכנים שהובאו בפורום ולא דובר בהגבלה קפריזית אלא בהגבלה
31 עניינית של אי הכנסת תכנים הנוגעים לפוליטיקה מקומית והוא היטיב להסביר זאת בכך שמדובר
32 בישוב קטן ועל כן פוליטיקה מקומית הינה עניין אשר עשוי להביא לחיכוכים בין התושבים.

אזור יהודה והשומרון
בית המשפט לעניינים מקומיים באריאל

05 ספטמבר 2012

ת"ק 12-05-16749 ורון נ' סיידל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

כך הנתבע לא מנע מהתובעת להיות חברה בפורום אלא הביא אותה לסטטוס של משתתף מבוקר באופן שאפשר לו לסנן תכנים אשר לא עלו בקנה אחד עם עקרונות אלה.

בנסיבות אלה, הרי שגם אם היה נטול הנתבע לעקרונות השוויון אשר נקבעים בחוק איסור אפליה במוצרים, הרי שבמקרה זה לא מדובר באפליה פסולה אלא באבחנה עניינית כאשר יש לזכור גם בהקשר זה את עקרון חופש החוזים המאפשר למי אשר מקים פלטפורמה לקשרים חברתיים להגביל את התכנים של ההתקשרות ובמקרה זה הדברים אף הובאו לידיעת התובעת גם אם לא בתקנון כפי שטענה הרי שהדבר נעשה במייל מצד הנתבע לתובעת עוד בשנת 2005, אז הבהיר שאין מקום לתכנים של פוליטיקה מקומית בפורום שהקים.

נוכח כל האמור, הריני דוחה מכל וכל את תביעתה של התובעת ככל שהיא נוגעת לאפליה ומוחק אותה ככל שהיא נוגעת לעילת לשון הרע.

נוכח הזמן הנכבד שהוקדש לבירור תביעה זו, באופן יחסי למקובל בתביעות קטנות, אני מחייב את התובעת לשלם לנתבע הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪ אשר ישאו ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

זכות להגשת בקשת רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי בירושלים בתוך 15 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ב, 05/09/2012 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

25
26

הוקלד על ידי אביגיל כהן